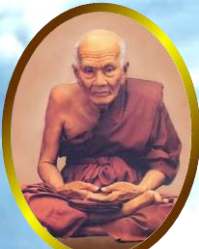

ขอเชิญร่วมหล่อรูปบูชาจำลอง

พระพุทธสิริสัตตราช (หลวงพ่อเจ็ดกษัตริย์), พระมหาเศรษฐีนิวโกฏิ และพระบูรพาจารย์
รวม 30 องค์ เพื่อประดิษฐาน ณ ศาลาเฉลิมพระเกียรติฯ วัดป่าห้วยลาด อ.ภูเรือ จ.เลย

พระพุทธสิริสัตตราช

พระมหาเศรษฐีนิวโกฏิ

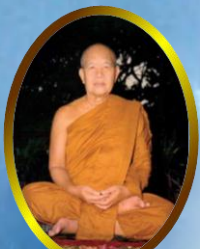
หลวงปู่ทวด

สมเด็จพระบูรพาจารย์

หลวงปู่เสาร์

หลวงปู่มั่น

หลวงปู่พรหม

หลวงปู่ชอบ

หลวงปู่ฝั้น

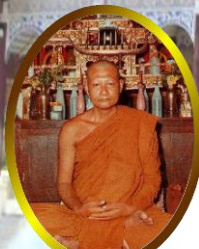
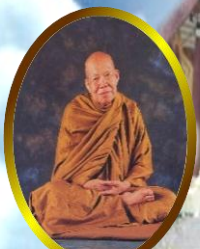
หลวงปู่เทศก์ (3 องค์)

หลวงปู่สิม

หลวงปู่ดุลย์

พระอาจารย์สิงห์

หลวงปู่ดี

หลวงปู่อ่อน

หลวงปู่เหรียญ

พระอาจารย์วัน

หลวงปู่จวน

หลวงปู่มหาบุญมี

หลวงปู่ขาว

พระอาจารย์อี

หลวงพ่ocha

หลวงปู่แหวน

หลวงตามหาบัว

ครูบาเจ้าศรีวิชัย

ครูบาพรหมา

หลวงปู่สอ

หลวงปู่มา

ร่วมทำบุญได้ที่: ธ.กสิกรไทย สาขาแจ้งวัฒนะ ออมทรัพย์ ชื่อบัญชี ปิรินทนา คลีจาย เลขที่ 470-2-27599-2
ติดต่อสอบถามรายละเอียด: คุณปิรินทนา คลีจาย (คุณอ้อย) โทรศัพท์ 08-1350-0983 ,08-9200-3070 โทรสาร 02-503-0712
(กรุณาแฟกซ์ใบโอนพร้อมชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และเบอร์โทรกลับ เพื่อใช้ในการออกใบอนุโมทนา)

พระพุทธสิริสัตตราช (หลวงพ่ोजีตกษัตริย์)

หลวงพ่ोजีตกษัตริย์ องค์จริงเป็นพระพุทธรูปโบราณ เนื้อสัมฤทธิ์ ปางนาคปรก ขนาดหน้าตักกว้างประมาณ 10 นิ้ว สูงประมาณ 15 นิ้ว น้ำหนักประมาณ 10 กก. เจ้าหน้าทีกรมศิลปากรสันนิษฐานว่ามีอายุกว่า 800 ปี ไม่มีหลักฐานประวัติความเป็นมาในการสร้างที่ชัดเจนนับเป็นพระพุทธรูปคู่บุญบารมีของพระเดชพระคุณพระครูภาวนากิจโกศล (หลวงปู่สอ พนฺธุโล) ที่ท่านได้มาจากการบำเพ็ญภาวนา

เมื่อหลวงพ่ोजีตกษัตริย์ไปประดิษฐาน ณ สถานที่ใด ความสงบร่มเย็นจักครอบคลุม ณ สถานที่นั้น น้ำท่าอุดมสมบูรณ์ จนกล่าวได้ว่า “หลวงพ่ोजีตกษัตริย์ เป็นสัญลักษณ์แห่งฝน และความร่มเย็นเป็นสุขโดยแท้” ปัจจุบัน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้กราบขออนุญาตสร้างหลวงพ่ोजีตกษัตริย์จำลอง ขนาดต่าง ๆ กัน หลายองค์ เพื่อประดิษฐาน ณ สถานที่และตามเขื่อนต่าง ๆ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ เพื่อความเป็นสิริมงคล แก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป ได้กราบไหว้สักการะบูชา

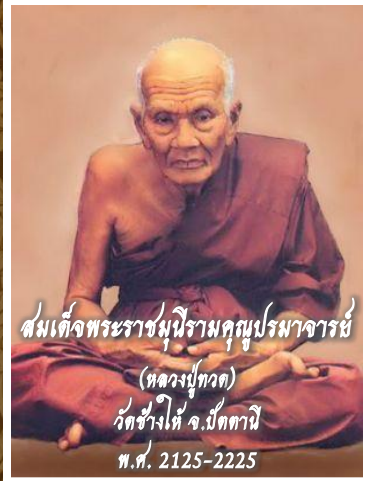
พระมหาเศรษฐีนาโกฏิ

พระเศรษฐีนาโกฏิเป็นรูปเคารพแทนมหาเศรษฐีทั้ง 9 ท่าน ในสมัยพุทธกาล ท่านเหล่านี้เป็นผู้สร้างคุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่พระพุทธศาสนา มีความมั่งคั่งในโภคทรัพย์อยู่ในระดับเดียวกับกษัตริย์ ทั้งยังมีสัมมาทิฐิ และยังเป็นพุทธอุปถัมภ์องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงยกย่องว่า ท่านเหล่านี้เป็นผู้เลิศในการทำทาน และเป็นยอดของมหาเศรษฐีทั้งปวง อันได้แก่

1. ท่านธัญชัยมหาเศรษฐี, 2. ท่านยัสสะมหาเศรษฐี, 3. ท่านสุนนะมหาเศรษฐี, 4. ท่านชฎิลัสสะมหาเศรษฐี, 5. ท่านอนาถบิณฑิกะมหาเศรษฐี, 6. ท่านเมณฑกะมหาเศรษฐี, 7. ท่านโชติกะมหาเศรษฐี, 8. ท่านสุมังคละมหาเศรษฐี และ 9. ท่านมหาอุบาลิกาวีสาขา (พระนางวิสาขา)

มหาเศรษฐีทั้ง 9 สำเร็จเป็นพระอริยบุคคล ขณะที่ดำรงเพศฆราวาสอยู่ ผู้รู้ได้ถือเอาคตินี้มาสร้างเป็นพระนาโกฏิให้มีพระพักตร์ทั้งหมด 9 พระพักตร์ อันจะบันดาลความร่มเย็นเป็นสุขแก่ผู้เลื่อมใสบูชา

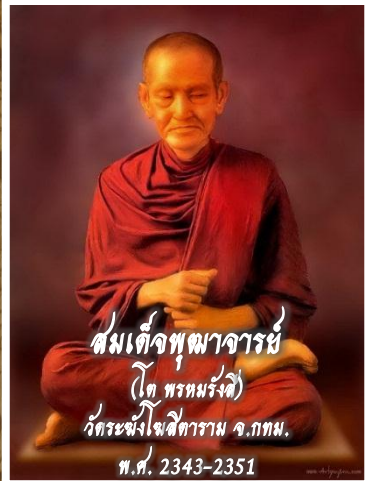

สมเด็จพระราชาชนูปราจารย์
(หลวงปู่ทวด)
วัดช้างไห้ จ.ปัตตานี
พ.ศ. 2125-2225

คติธรรม

“ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ล้วนแต่เคลื่อนที่ไปสู่ความเป็น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ทุกอย่างในโลกนี้ เคลื่อนไปสู่การสลายตัวทั้งสิ้น ไม่มีดี ไม่ทุกข์ ไม่สุข ละตัณหาได้ย่อมสงบ”

สมเด็จพระพุฒาจารย์
(โต พรหมรังสี)
วัดระฆังโฆสิตาราม จ.กทม.
พ.ศ. 2343-2351

คติธรรม

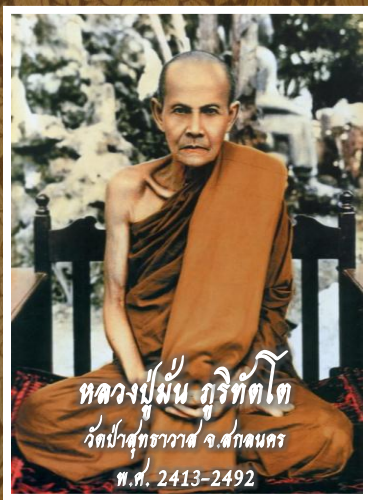
“ผู้ที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานจนมีสมาธิแน่นแน่ว เมื่อจิตนิ่งก็รู้ตัว เริ่มพิจารณาตน รู้ตนเองได้ ปัญญาก็เกิดขึ้น ปัญญาที่เรียกว่า ปัญญาภายในจากจิตวิญญาน ซึ่งเราจะใช้ปัญญานี้ได้แน่นอน เมื่อเกิดมีปัญหาขึ้นในชีวิตตลอดระยะเวลาอันยาวนานข้างหน้า”

หลวงปู่เสาร์ กนตสีโล
วัดเขียน จ.อุบลราชธานี
พ.ศ. 2402-2484

คติธรรม

“ให้พากันละบาปและบำเพ็ญบุญอย่าให้เสียชีวิตลมหายใจไปเปล่าที่ได้มีवासามาเกิดเป็นมนุษย์ เราเกิดเป็นมนุษย์ มีความสูงศักดิ์มาก แต่อย่านำเรื่องของสัตว์มาประพุดติ มนุษย์ของเราจะต่ำลงกว่าสัตว์ และจะเลวกว่าสัตว์อีกมาก เวลาตคนรกจะตก หลุมที่ร้อนกว่าสัตว์มากมาย อย่าพากันทำ”

หลวงปู่มั่น กุริทัตโต
วัดป่าสุทธาวาส จ.สกลนคร
พ.ศ. 2413-2492

คติธรรม

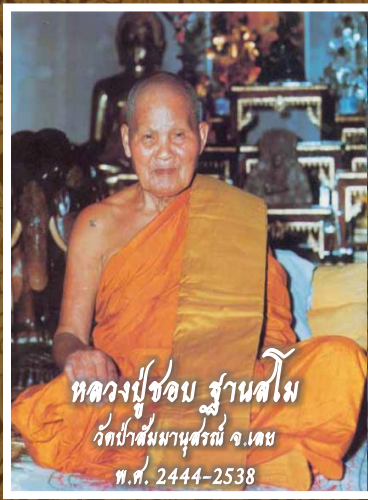
“ท่าน ศิล ภาวนา ธรรมทั้ง 3 นี้ เป็นรากแก้วของความเป็นมนุษย์ และเป็นรากเหง้าของพระศาสนา ผู้เกิดมาเป็นมนุษย์ ต้องเป็นผู้เคยสั่งสมธรรมเหล่านี้มาอยู่ในนิสัย ของผู้จะมาสวมร่างเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ด้วยมนุษย์อย่างแท้จริง”

หลวงปู่พรหม จิรปัญญา
วัดประสิทธิ์ธรรม จ.สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2431-2512

คติธรรม

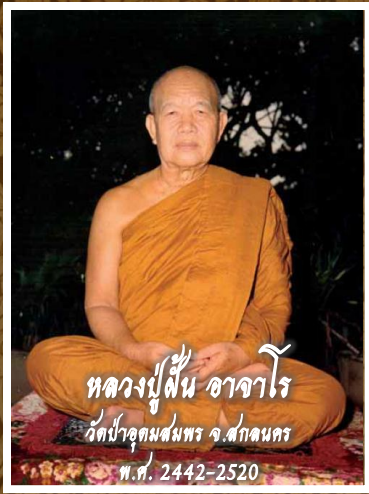
“คนเราเกิดมาทุกรูปทุกนาม รูปสังขารเป็นของไม่เที่ยง เกิดขึ้นแล้วล้วนตกอยู่ในกองทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะพระราชามหากษัตริย์ พระยานานาหมีน คนมั่งมีเศรษฐี และยาก ล้วนตกอยู่ในกองทุกข์ด้วยกันทั้งนั้น มีทางพอจะหลุดพ้นทุกข์ได้ คือ ทำความเพียร เจริญภาวนา ออย่าลิ้มลิ้มในรูปร่างสังขารของตน มีจตุราชมัน บัไว้หน้าผัด ก่อนจะดับไป ควรจะสร้างความดีเอาไว้”

หลวงปู่ชอบ ฐานสโม
วัดป่าสันตมาศ จ.เดช
พ.ศ. 2444-2538

คติธรรม

“แน่นอน มรรคผลนั้นคงอยู่แค่เอื้อมนั่นเอง เทศน์ที่สั้นที่สุด... วาง พิจารณาตน วางตัวเจ้าของจิตตะในอิทธิบาท 4 เอาใจใส่นิ่งก็ตาย นอนก็ตาย ยืนก็ตาย เดินก็ตาย”

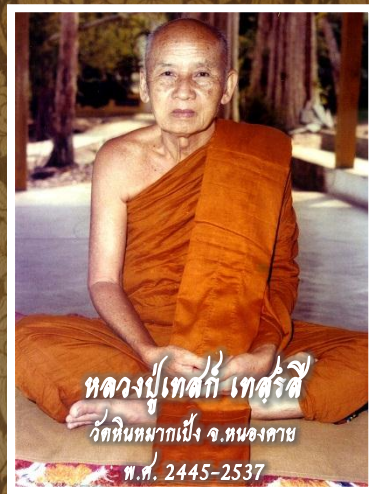

คติธรรม

“พุทธะคือผู้รู้ ความรู้นี้ไม่ใช่มีด ไม่ใช่สว่าน ไม่ใช่แจ็ก ไม่ใช่หลง ความที่มันหลงเราก็รู้อยู่ มีดเราก็รู้อยู่ สว่านเราก็รู้อยู่ สุขมันก็รู้ ทุกข์มันก็รู้ ยิ่งจี้”

หลวงปู่สัน อาจาโร

วัดป่าอุดมสมพร จ.สกลนคร
พ.ศ. 2442-2520

คติธรรม

“ผู้ใดทำให้ใจถึงความเป็นกลางได้

ผู้นั้นจะพ้นจากทุกข์ทั้งปวง ผู้ที่จะพ้นจากทุกข์ได้ในโลกนี้ก็ล้วนแล้วแต่ยกทุกข์ขึ้นมาเป็นเหตุทั้งนั้น แท้จริงความนึกคิดไม่ใช่ทุกข์ แต่การไปยึดความนึกคิดมาเป็นของตน จึงเป็นทุกข์”

หลวงปู่เทศก์ เทศร์สี

วัดหินหมากเป้ง จ.หนองคาย
พ.ศ. 2445-2537

หล่อรูปจำลองจำนวน 3 องค์

คติธรรม

“การภาวนาไม่ใช่เป็นของหนักเหมือนแบกไม้ทามเสา เป็นของเบาที่สุด นึกภาวนาบทใดข้อใด ก็ให้เข้าถึงจิตถึงใจ จนจิตใจผ่องใสสะอาดตั้งมั่นเที่ยงตรงคงที่อยู๋ภายในจิตใจของตน ใจก็สบาย นิ่งก็สบาย นอนก็สบาย ยืนไปมาที่ไหนก็สบายทั้งนั้น ในตัวคนเรานี้เมื่อจิตใจสบาย กายก็พลอยสบายไปด้วยอะไรรู้อย่างมันก็สบายไปมันแล้วแต่จิตใจ”

หลวงปู่สิม พุทธาจาโร

วัดถ้ำผาปล่อง จ.เชียงใหม่
พ.ศ. 2452-2535

คติธรรม

“จิตที่ส่งออกนอก เพื่อรับสนองอารมณ์ทั้งสิ้นเป็นสมุทัย ผลอันเกิดจากจิตที่ส่งออกนอกแล้วหวั่นไหวเป็นทุกข์ จิตเห็นจิตอย่างแจ่มแจ้ง เป็นมรรค ผลอันเกิดจากจิตเห็นจิตอย่างแจ่มแจ้งเป็นนิโรธ”

พระราชมุนี พุทธาจารย์

(หลวงปู่ศุข อุดม)
วัดบูรพาภิราม จ.สุรินทร์
พ.ศ. 2430-2526

คติธรรม

“วิธีแก้จิตก็คือวิธีนั่งสมาธินี้เอง แต่ก็เป็นของที่ขาดควรวามานาน จนผู้ศึกษาพระพุทธานุชาสนา เข้าใจผิดไปหมดว่า หมัดควรวหมัดสมัย หมัดเขตมรรคผล อธรรมวิเศษเสียแล้ว”

พระอาจารย์สิงห์ ชินตยาโคม

วัดป่าศาลวัน จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2432-2507

คติธรรม

“พุทธะคือผู้รู้ที่ตัวเรานี่เอง เปรียบได้กับไข่อยู่ข้างในเปลือก ทำให้เปลือกไข่แตกเราก็ได้ไข่ พิจารณาร่างกายของเราให้แตกแล้วเราก็ได้ธรรมะ”

หลวงปู่ดี อจฺจธมฺโม

วัดป่าอรัญญวิเวก จ.นครพนม
พ.ศ. 2431-2517

หลวงปู่อ่อน ญาณสิทธิ์
วัดบ้านโคกธรรม จ.อุตรธานี
พ.ศ. 2445-2524

คติธรรม

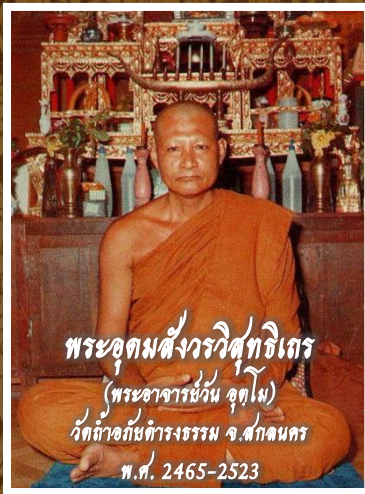
“ธรรมะเป็นทางแก้ทุกข์ เมื่อจะแก้ก็ต้องสอบทุกข์ก่อน ให้เห็นทุกข์ก่อนเหมือนกับเราทำงานอะไร เราต้องเห็นงานก่อน จึงจะทำได้ ทุกข์อันหนึ่งที่เป็นงานของพวกเราควรทำ ถ้าไม่ทำเราก็ไม่พ้น ฉะนั้นพระพุทธเจ้าทรงสอนพวกเราให้รู้ทุกข์”

พระสุธรรมคณาจารย์
(หลวงปู่ตรีญู วรรดาโก)วัดอรุณบรรพต จ.หนองคาย
พ.ศ. 2455-2548

คติธรรม

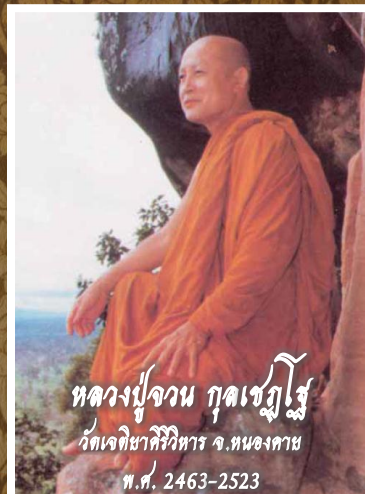
“อันสตินี้ สัมปชัญญะนี้ ก็สมมติ เป็นโชเฟอร์ ผู้กำพวงมาลัย ได้แก่เป็นผู้มีสติคอยระมัดระวังกาย วาจา จิต อยู่เสมอๆ”

พระอุดมสังวรวิสุทธิเถร
(พระอาจารย์วัน อุตโม)วัดถ้ำอภัยดำรงธรรม จ.สกลนคร
พ.ศ. 2465-2523

คติธรรม

“การภาวนา เป็นการทบทวนเข้ามาให้ร่างกาย รู้วาจา รู้จิต รู้ความนึกคิดของเรา เป็นการทบทวนเข้ามาหาตัวเอง เกิดเป็นคนจะต้องมีการทบทวน กาย วา จิต อยู่เสมอ”

หลวงปู่จวน กุศฺเชฏฐโฐ
วัดเจติยาคีรีวิหาร จ.หนองคาย
พ.ศ. 2463-2523

คติธรรม

“เบื้องต้นพระองค์ได้ยกส่วนผิด 2 อย่าง ซึ่งให้พวกเราละเลิก คือ กาม สขัลลิกานุโยค และ อัตตกิลมณานุโยค ทั้ง กามอึดตั้งแต่ 2 สันที่สุด กามคือความรัก อึดดีคือความซึ้งถ้ำจิตใจของเรายังเฉียงมาข้างรักบ้าง แฉียงข้างซึ่งบ้างก็ไม่ถูก มัชฌิมาปฏิปทา ทางสายกลาง ความไม่รู้จักแห่งความรัก และความซึ่งนี้ท่านเรียกว่า โมหะ หรือ อวิชชา เมื่อพระองค์ชี้โทษทั้ง 2 คือ ทางทั้ง 2 นี้เสร็จสิ้นแล้ว จึงชี้ มัชฌิมาปฏิปทาทางสายกลางที่ พระองค์ตรัสรู้”

หลวงปู่มหาบุญมี ศิริธโร
วัดป่าวังเลิง จ.มหาสารคาม
พ.ศ. 2453-2535

คติธรรม

“เมื่อนั่งภาวนาให้เป็นผู้มีสติ อย่าให้มันขาด ธรรมะจึงสำเร็จขึ้น ซัดว่าเฮ็ดซื่อ ๆ บ่มีสติ ธรรมะมันบ่เกิด”

หลวงปู่ขาว อนานโย
วัดต๋ำกุดองเพด จ.หนองบัวลำภู
พ.ศ. 2431-2526

คติธรรม

“สิ่งใดเกิด สิ่งนั้นตาย สิ่งใดไม่เที่ยง สิ่งนั้นเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งนั้นเป็นอนัตตา ผู้ใดเห็นอนัตตา ผู้นั้นเห็นพระนิพพานแล”

พระอาจารย์ชี่ ชุ่มชโร
วัดโศภิตาราม จ.สมุทรปราการ
พ.ศ. 2449-2504

คติธรรม

“ถ้าใครไม่จริงกับ
พระพุทธานุภาพ พระพุทธศาสนา
ก็ไม่จริงกับผู้นั้น และผู้นั้นก็จะ
รู้จักพระพุทธานุภาพที่แท้จริง
ไม่ได้ เหตุนี้ท่านจึงสอนให้ทำสิ่ง
ใดด้วยการทำจริง ท่านก็ท่านให้
จริงศีลก็ศีลให้จริง กาวานาก็
กาวานาให้จริงอย่าทำเล่น ๆ แล้ว
ผลแห่งความเป็นจริง ก็ย่อม
จะต้องเกิดจากการกระทำเหล่านี้
โดยไม่ต้องสงสัย”

หลวงปู่แหวน สุจิตฺตโน
วัดคอกหมั่งปั้ง จ.เชียงใหม่
พ.ศ. 2430-2528

คติธรรม

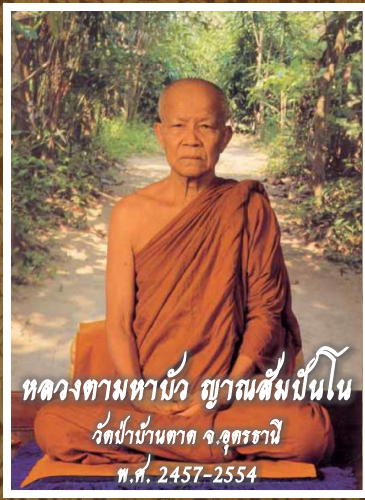
“อดีตก็เป็นธรรมเมื่อนั้น
อนาคตก็เป็นธรรมเมื่อนั้น
เพียงทำให้จิตใจอยู่ในปัจจุบัน รู้
ปัจจุบัน ละปัจจุบัน
ตัดตัณหา ตัดกิเลส ตัดมานะที่ริ
ตัดความยึดมั่นของตนให้เสร็จลง
แล้วก็สงบได้”

พระไพจิตรญาณเถร
(หลวงพ่อชา สุภัทโท)
วัดหนองป่าพง จ.อุบลราชธานี
พ.ศ. 2461-2535

คติธรรม

“ทุกขมีเพราะยึด
ทุกขยึดเพราะอยาก
ทุกขมากเพราะพลอย
ทุกขน้อยเพราะหยุด
ทุกขหลุดเพราะปล่อย”

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี
พ.ศ. 2457-2554

คติธรรม

“การคลี่คลายคือการเปิดดูหัว
ของกิเลสตนเอง มันหลบ มัน
ซ่อน มันยึด มันถืออยู่ตรงไหน
มันยึดมันถือว่าอันไหนสวยอัน
ไหนงาม ธรรมะพาดเข้าไป ๆ มัน
สวยที่ไหนมันงามที่ไหน”

ครูมาเจ้าศรีวิชย์ ศรีวิชโย
วัดบ้านป่ารง จ.ลำพูน
พ.ศ. 2421-2481

คติธรรม

“เมื่อศีลบริสุทธิ์แล้ว สมาธิ
ความตั้งมั่นก็จะมีมา แล้วให้
ปลุกปัญญา ปัญญาที่จักเกิดมีขึ้น
ได้ คือ ให้หมั่นรำลึก ถึงตัวตน
อยู่เสมอว่า บิไซตัว บิไซตน จน
เห็นแจ้งด้วย ปัญญาของตน จึง
เป็นสมุทเจตประหารกิเลส
หมดแล้ว จิตเป็นวิมุตติ หลุดพ้น
จากความทุกข์ทั้งมวลได้”

พระสุธรรมยานเถร
(ครูบาพรหมา ธรรมจกโก)
วัดพระพุทธรบาทตากผ้า จ.ลำพูน.
พ.ศ. 2441-2531

คติธรรม

“ชีวิตเป็นของน้อย ถูกขรา
รุกรานเจ็บ ๆ อยู่เสมอ รุกราน
ไปสู่ความตาย ไม่มีอะไร
ต้านทานไว้ได้ ถ้าใครพึ่งเห็น
ภาวะที่นั่นกลัวอันนั้น ในความ
ตาย แล้วพึ่งรีบคืนคลาย ละ
โลกพอใจในนิพพาน”

พระครูภาวนากิจโกศล
(หลวงปู่สอ พันธุโค)
วัดป่าบ้านหนองแสง จ.ยโสธร
พ.ศ. 2464-2552

คติธรรม

“เมื่อเราปฏิบัติไป เรารู้ไป ฐึไป
อย่างนี้มันตามกัน ความรู้ของเรา
กับการปฏิบัติเป็นเครื่องดำเนิน
อันนี้เพราะใจของเราได้หลักแล้ว
เราก็ก้าวเดินเหมือนกันกับเรา
เดินทาง เมื่อเราเดินถูกทางแล้วก็
ก้าวไปยังจุดหมายปลายทางที่เรา
ปรารถนาที่จะถึงจริง ๆ ให้ทุก ๆ คน
สร้างใจของเราให้เป็นธรรม”

พระมงคลญาณเถร
(หลวงปู่ผา ญาณวโร)
วัดสันติวิเวก จ.ร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2456-2552

คติธรรม

“กรรมฐานเป็นเอกในวิชาที่
พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้ ป่าเป็น
มหาวิทยาลัยใหญ่ที่สุด
มหาวิทยาลัยทางโลกทั่ว ๆ ไป
เรียนเท่าไรก็มองไม่เห็นตัว เห็น
แต่ของภายนอกทั้งนั้น สู้ป่าดงพง
ไพรไม่ได้ รู้ละเอียดถึงภายในดวง
จิตดวงใจ กายเราหรือที่ประชุม
ธาตุ ใครปฏิบัติก็จะรู้เองเห็นเอง”

ปัจฉิมพุตโรวาทปาฐะ
(คำแสดงโอวาทครั้งสุดท้ายของพระพุทธเจ้า)

“ทันทะนानी ภิกขเว อามันตยามิ โว,
ตูก่อนภิกษุทั้งหลาย มัตถึ เราขอเตือนท่านทั้งหลายว่า

วชช ชัมมา สังขารา,
สังขารทั้งหลาย มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา

อัมปะมาเทนนะ สัมปาเทถะ,
ท่านทั้งหลาย จงทำความไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเกิด

อะนัง ตะถาคะตัสสะ มัจฉิมา วาจา
นี้เป็นพระวาจาฉันในครั้งสุดท้ายของพระตถาคตเจ้า”